

vodstvom g. zdravnika in predsednika občinskega rdečega križa. Sedaj smo ta tečaj srečno zaključili = izpitom, ki ga je siljajo napravilo 30 udeležencev: 7 moških in 13 ženskih. Izpitno komisijo so tvorili: predsednik RK č. g. Modričnjak France, g. zdravnik dr. Ankerst Erik, banovinski zdravnik v Ločah in tajnik sreskega RK g. Gorenjak Ludvik iz Slov. Konjice. Tečajniki so zlasti pokazali izvrstno praktično znanje za prvo pomoč. Prvi tečaj je z uspehom zaključen, a upamo, da ne zadnji. Vsa čast udeležencem in vodstvu tečaja! Le tako naprej, pa ne bodo Loče veljale, da so zaplankane! — Zdaj pa še vsem veselje aleluja in obilo prirhov ter mir, mir za veliko noč, ki ga svet dati ne more! Bog živi!

Saleška dolina

Št. Ij pri Velenju. Tečajnice, ki so posečale v šoli trimesečni gospodinjstvo-nadaljevalni tečaj, so ga zaključile v nedeljo, 30. marca. V razredu so pripravile razstavo ročnih del. Popoldne so pa vprizorile v Društvenem domu tri dvodejanke. Celotna proslava je prav dobro uspeła.

Savinjska dolina

Sv. Pavel pri Preboldu. Opaža se razumnejše kmetovanje v naši okolici. Kmečki delavci že marsikje dobijo sedaj pri malici namesto jabolčnika — mlečno kavo poleg koruznega kruha. Sadno drevje so začeli sedaj tudi zankrni sadjarji oskrbovati, pričakujejo dobre letine. Dveletna poseba je napravila mnogo škode. Najbolj prizadeta je bila pri nas sorta »Ontario«. Nadomestitev posušenih dreves pa je težka zaradi pomanjkanja že itak »rogih« dreves po 20 din za komad. — Hmeljarji imamo še večinoma ves pridelek v svojih skladiščih. Po hmeljiščih še živketata motika in nož. Drugje zopet orjejo in kopljejo globoko ukoreninjene stare sadike iz zemlje, v katero bodo posadili koruzo in krompir. — Sadjarska podružnica je naročila pri Kmet. gosp. zadrugi v Št. Vidu pri Stični semenski krompir »Bitnjec«. Ker se je bilo bati, da ne bi med prevozom zmrznili, smo ga prejeli šele 26. marca, in sicer 146 kg za 500 din. Poštšina in tovornina znaša 66.50 din. Krompir torej stane 1 kg 3.88 din. Prejeli smo podporo od kr. banske uprave in od občinske uprave. Člani sadjarske podružnice so prejeli krompir »Bitnjec« brezplačno pod pogoji, da ga v jeseni isto količino vrnejo podružnici v nadaljnjo razdelitev. — V višjih legah pa marsikje pripravljajo do sedaj neobdelano zemljo in jo bodo posadili s sončnicami, da si iz njih pridelajo olja za domačo uporabo.

Celjska okolica

Iz celjske okolice. Delavska žena in mati nam piše: Mnogokrat se poroča o naši mladini, kakšna da je, da lenari, berači in včasih tudi krade. Me matere in žene dobro vemo, da je brezposelnost kriva tega. Delo ni pravilno razdeljeno, da bi vsak dobil zaposlitev po svojem stanu. Revni, ki nimamo nobenih sredstev, smo na cesti brez dela; potem pa se jim očita, da so delomržeči. Človeka kar srce boli, ko vidi, da mladina nima ne obleke ne hrane ter se navadi lenuharenja. Za vsako ceno

pa tudi ne moremo delati, ko je takšna draginja. Naj bi se razmere na delovnem trgu uredile. Me matere z veliko skrbjo gledamo, kaj bo iz naših otrok. Zato prosimo merodajne odpomoči!

Gallija pri Celju. V nedeljo, 23. marca, se je vršil po večernicah v župnišču občni zbor tukajšnjega prosvetnega društva. Udeležilo se ga je lepo število galske mladine. Izvoljen je bil nov odbor z agilnim organizatorjem Francem Štefandčičem na čelu. Pristopilo je tudi veliko novih članov. Društvo šteje sedaj 55 članov. Vsa galska župnija z veseljem pričakuje 13. julij. Ta dan bo namreč daroval prvo sveto daritev naš domaćin g. Feliks Podpečan. Na to slovesnost se že sedaj pripravljamo.

Šmarni kraji

Šmarje pri Jelšah. Ne oglasa se rada ne ustno ne pismeno, zato pa dela in se trudi tembolj za blagor svojih sookoličanov. In to je naša gasilska četa in z njo vred tudi vseh 25 čet celega našega okraja Šmarje pri Jelšah. Zato jih radi imamo in jih vsaj za velikonočne praznike lepo pozdravljamo in obenem bodrimo, naj vedno ostanejo zvesti armadi sv. Florijana, za varnost naših krajev skrbijo in prav korajžno rdečega petelina podijo. Lansko poletje so si zelo umestno prezidali svoj gasilski dom ob stari rimski cesti proti Kongulam ter ga v prvo vrsto postavili z decidavo velike dvorane in še drugih potrebnih prostorov. To je bilo veselje, ko so se k slovesni blagoslovitvi zbrale množice gasilstva naklonjenega ljudstva, predvsem pa različne čete ali vsaj njih zastopniki! Postavljajo se člani ob času sile in nesreče s svojo pomočjo, kakor tudi ob posebnih cerkvenih in domovinskih slovesnostih, postavljajo se pa tudi njihov lep dom in ponosno gleda na belo cesto mimo Katol. doma

in Kovačičeve nove stavbe. Letošnjo drugo postano nedeljo je bila prostorna dvorana napolnjena odposlancev vseh 26 čet gasilske župe šmarnskega okraja zaradi polaganja letnega obračuna. Veselja nas je veselelo, da šteje ta zveza 2086 članov-gasilcev in tudi za nujno bolniško oskrbo izvezbanih samaritanov in samaritant. Pozdravljamo zato: Aleluja! Na pomoč!

Laški kraj

Sv. Miklavž nad Laškimi. V šoli smo imeli zaključek gospodinjstkega nadaljevalnega tečaja, katerega se je udeleževalo 12 deklet. Starši in dekleta so bili s tečajem zelo zadovoljni. Tečaj se bo prihodnjo zimo zopet vršil, ker je še dovolj priglasenih deklet, katera letos niso prišla na vrsto. — Vodovod v Brstovnici je napravljen. Zelo hvaležni smo banski upravi za izdatno podporo, s katero je bila gradnja vodovoda omogočena. Prispevala je tudi država. Zelo potrebno pa je popravilo nekaterih občinskih cest, posebno od Sv. Miklavža čez Bukovje do Marije Grada in iz Zabraža do Rimske toplice. Popravilo stopnice na pešpoti od Sv. Miklavža v Rimske toplice pa se bo v kratkem izvršilo.

Laško. »Nova doba« prinaša dopis iz Laškega, v katerem opisuje primer, da so pri neki kmečki hiši jajca rajši doma pojedli kot pa da bi jih prodali po 80 par komad. Iz tega prihaja do zaključka, da kmet povzroča sedanje draginje. Gotovo je, da dopisnik »Nove dobe« malo pozna kmečke razmere, ko trdi take stvari. Kmečki stan pač najmanj odločuje o ceni svojih pridelkov, ampak razmere in čas, v katerem živimo. Kakor si kmet ni mogel pomagati takrat, ko so bile cene najnižje, ampak so to povzročile razmere, tako tudi ni prav, kmeta dolžiti sedanjih višjih cen kmečkih pridelkov, ker jih povzročajo drugi vzroki.

Trikrat podlegel igralni strasti

Iz japonske prestolnice Tokija poročajo: Nedavno je v bolnišnici japonskega mesta Kobe umrl v veliki revščini človek, ki je spadal k najslavnejšim lovcom na zveri in slone na svetu. Iz njegovih lastnih zapiskov, ki jih je zapustil Mat-Thieu Rudel, spoznamo, da ga je umirila igra in da je trikrat zaporedoma v najkrajšem času izgubil svoje težavno pridobljeno veliko premoženje z igro tamfui, ki je ena najbolj svojiskih iger na Daljnem vzhodu in je na Japonskem strogo prepovedana, a je dovoljena na Kitajskem in v Indokini in ki je zahtevala že na tisoče žrtev.

Tamfui je prav igra spretnosti, ki jo pa z veliko strastjo igrajo. Igralci narišejo s kredo velike kroge na tla, kamor zapišejo številke. Nato skušajo z majhnimi noži zadevati številke v krogih, ki so si jih zapisali. Opazovalec kar ne more razumeti, kako utegne takšna preprosta igra igralce tako do strasti razvneti, tako da jo je Japonska morala najstrože prepovedati in se prestopki kaznujejo z ječo. Ma-

lokda pa je bila ta igra nevarna Evropejcu, a rajni Mathieu Rude je bil tu izjema.

Svoje prvo premoženje si je napravil kot upravitelj nasadov v Indokini. Spoznal je igro tamfui, zašel je v njeno oblast in je postal berač. Nato je postal lovec na zveri in slone. Z bogatim plenom, s slonovo kostjo, s kožuho vno zveri in z dragulji se je čez tri leta vrnil iz džungle. A komaj je bil prišel v Hanoi in je svoje zaklade spravil v denar, ko ga je vnovič obsedla vražja igra in je spet iskal sreče v tamfui. Toda ni bil zadosti spreten. Čez nekaj dni je bil že berač. Spet se je odpravil v džunglo, delal je več let ko črna živina in se je vrnil s premoženjem, ki ga je pa prav tako izgubil kot že dvakrat prej. Vsega v mrzlici in na koncu moči so ga prinesli v bolnišnico v Kobeju, kjer je končno umrl.

Če ste v zadregi, si pomagajte z oglasom v »Slovenskem gospodarju«!

izpolniti kakšne svoje želje skiepajo, da vsebuje stavek, ki ga izgovore, določeno vprašanje, a to je boljši stvar privajenosti nego pa umevanja. Najmodernejša knjižnica sveta bi bila skoraj uničena. Pri nekem napadu nemških letal na angleški Manchester so bombe razdejale tudi poslopje, v katerem se nahaja slovita manchesterška knjižnica. Na srečo je knjižnica sama ostala nepoškodovana. Knjižnica v Manchesteru ima slovito zbirko prvih tiskanih knjig, kakor tudi mnogo rokopisov. Poleg tega so zbrani v tej knjižnici tudi vsi rokopisi, ki so bili pisani kdaj koli na blago, avilo ali kakšne druge tekstilije. Sedanje knjižnično poslopje so zidali med leti 1927 in 1930. Je to ena najmodernejših knjižnic

Januš Golec:

Hiči mariborskega mestnega sodnika

Ljudska povest iz junaške dobe obrambe Maribora pred Turki leta 1532.

Dolgi pouk je poslušal Janez pokorno kakor pri spovednici, se parkrat celo nasmehnil po dolgem času živahnim razlagam, pri slovesu je odvezal mošnjo za pasom in stisnil neznanu v roko precejšen ščep zlatnikov. Grajski se je globoko priklanjal bogati ter lahko zashušeni nagradi, hotel poljubiti dobrotniku roko, mu obljubil hvalečnost do groba ter mu zagotavljal siguren uspeh.

Od Podčetrčka do samotne krčme

Po razstanku s podčetrčkim valpetom je odjezdil Janez s krdecem po vozni poti do Prelaskega, odkoder mu je pokazal grajski na desno. Znočilo se je, dež se je vili, ko so krenili jezdeci s križpota na desno roko, kjer se je razprostirala hosta z ozkim prehodom do male cerkvice sv. Petra na Bučah. Od tam je vodila steza precej strmo ter se je izgubila v goščo. Popolna tema je zajela konjenico, ki se je pomikala naprej korakoma drug za drugim. Dež je plal skozi ovenelo listje, vihar je privijal

14 ter sukal vrhove bukovih in gabrovih dreves, človek ni videl niti pedenj pred seboj, le konji so stopali sigurno, dasi niso bili nikdar v teh kot v rogu temnih brlogih.

Janezovi dragonci so bili vajeni pojezdov po samotah, kjer imaš v še tako trdi noči vsaj nekaj razgleda okoli in pred seboj. Tajinstvena groza jih je spreletavala, ko so cokotali po gozdnem blatu in ni upal niti eden kaliti nočne tišine s povpraševanjem: kam jih vodi poveljnik v deževni noči skozi neprestane šume, katerih noče biti ne konca ne kraja?

Slednjič se je pričelo drevje vendar redčiti. Četita se je prerinila skozi hosto na nekako krčevino, iz katere je vabilo ob poti človeško bivališče z lučko. Vsi so si globoko oddahnili, ker jih je pomirila brleča sveča v nesigurni temi, katero je spremljal naliv.

Poveljnik je prekinil dolgotrajni molk z odrešilno pripombo: »Mislim, da smo na cilju, katerega mi je označil Podčetrčan.«

Do krože premočeni popotniki so se spustili s konj okrog prostorne hiše z gospodarskimi poslopji. V gostilniški sobi je gorela radi pozne ure samo ena sveča. Stotnik je pojasnjeval, da so se ustavili in bodo nočili pod streho Jurija Pustiškega, kateri krčmarji ob vozni poti Podčetrtek-Kozje-Podsreda.

Vojaki so začeli klicati krčmarja, ki se je hitro odzval ter prisvetil z leščerbo. Kakor hitro je prehodil,